

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120293347
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120293347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, zastúpeného právnym zástupcom Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53255739, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Marek Baraník, advokát a konateľ, proti žalovanému Y. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v P., J. C. č. XXX/X, o zaplatenie 2.452,42 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 5Csp/93/2020-306 zo dňa 07.12.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním a nesporných skutkových tvrdení strán, podľa ktorého „právny predchodca žalobcu (A. A., a.s.) a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.12.2010; právny predchodca žalobcu sa v zmluve zaviazal, že žalovanému poskytne úver v sume 3.450,- € a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 102 splátkach, t.j. prvej v sume 4,71 € a zvyšných 101 splátok po 73,07 € mesačne vždy k 22. dňu v mesiaci; výška úroku z úveru bola dohodnutá pevnou úrokovou sadzbou 8 % ročne; v zmluve sa účastníci dohodli, že žalovaný bude uhrádzať poplatok za správu úveru v sume 2,99 € mesačne; v úverovej zmluve boli okrem podstatných náležitostí zmluvy uvedené nasledujúce náležitosti: dátum splatnosti prvej splátky úveru do 31.12.2010, konečná splatnosť úveru 22.06.2019 a ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 21,43 %; v zmluve žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú všeobecné úverové podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt (úver) poskytuje, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať; z nesporného tvrdenia žalobcu a zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0505/2019/CE a prílohy k nej mal súd preukázané, že dňa 24.06.2019 A. A., a.s., postúpila pohľadávku voči žalovanému z vyššie uvedenej úverovej zmluvy na žalobcu; z nesporného tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaný nepoprel vyplynulo, že na splatenie úveru žalovaný uhradil celkovo sumu 5.663,07 €; z

nesporného tvrdenia žalobcu tiež vyplynulo, že ku dňu 04.03.2019 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru; predtým listom zo dňa 01.02.2019 upozornil žalovaného, že ak dlžnú sumu úveru neuhradí, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť“.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie „v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, v zmysle ktorej mu poskytol peňažné prostriedky v dohodnutej výške, ktoré sa tento zaviazal právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť a zaplatiť úroky; nakoľko sa jedná o zmluvu spadajúcu v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy pod rámec tohto zákona, súd posúdil, či bola uzavretá v predpísanej forme a obsahuje zákonom vymedzené náležitosti; mal za to, že zmluva bola uzavretá v písomnej forme; zmluva však neobsahuje povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to správne uvedenú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ na úver zaplatiť; žalovaný bol podľa zmluvy povinný zaplatiť jednu splátku v sume 4,71 € a 101 splátok v sume 73,07 €, teda 7.457,85 € (73,07 € x 102 + 4,71 €), čo je správna celková čiastka, ktorú musel žalovaný ako spotrebiteľ na úver zaplatiť; v zmluve o úvere je však nesprávne uvedené, že žalovaný je povinný na úver zaplatiť iba 7,066,85 €, teda o 391,- € menej, než zodpovedalo skutočnosti; ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je údaj získaný výpočtom podľa rovnice uvedenej v prílohe 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej (pozn. súdu: čiže celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ na úver zaplatiť); nakoľko v zmluve nie je správne uvedená celková čiastka a to tak, že táto je uvedená nižšia než v skutočnosti, je zrejmé, že neprávne a to v nižšej výške, než zodpovedá skutočnosti, je v zmluve uvedená aj ročná percentuálna miera nákladov (RPMN); táto by mala byť uvedená vo vyššej výške, než je v zmluve uvedená; údaj RPMN a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný na úver zaplatiť, bol na zmluve teda uvedený v neprospech spotrebiteľa; pokiaľ zákonodarca v ustanovení § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch urobil celkovú čiastku povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho cieľom a úmyslom, aby sa na zmluve uvádzala len jej správna hodnota, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o hodnote nákladov na spotrebiteľský úver, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údaja mohol uskutočniť porovnanie úverového produktu s inými a tak prijať rozhodnutie o výhodnosti alebo nevýhodnosti jemu poskytovaného úveru; uvedenie nesprávnej celkovej čiastky v neprospech spotrebiteľa vytvára nepravdivý obraz o nákladoch spotrebiteľa na úver, preto je takúto situáciu potrebné posúdiť tak, ako keby v zmluve uvedená ani nebola; na základe vyššie uvedeného súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov; preto žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu len jeho istinu; z nesporných tvrdení žalobcu vyplynulo, že jeho právny predchodca poskytol žalovanému úver v sume 3.450,- € a žalovaný na úver splatil celkovo sumu 5.663,07 €, teda ešte o 2.213,07 € viac než bol podľa zákona povinný“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 497, § 499, § 504 Obchodného zákonníka v spojení s § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy dňa 31.10.2010 (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“); o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 07.02.2022 (č.l. 314-317 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu; vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní konkrétne podrobne vyjadril nesúhlas s názorom súdu prvej inštancie, že sporná zmluva o úvere zo dňa 31.12.2010 neobsahuje všetky nevyhnutné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keď v tomto smere uviedol, že:

(1) zmluva obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaný zaplatiť (7.066,85 €), pretože podľa dojednania v zmluve „predstavuje výška splátky (a) od prvého dňa čerpania úveru do 31.12.2010 sumu 4,71 € mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) a (b) od 22.01.2021 v sume 73,07 € mesačne k 22. dňu v kalendárnom mesiaci (vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom); podľa časti I. čl. II bodu 6 zmluvy sa žalovaný zaviazal mesačne uhrádzať poplatok za poistenie úveru v sume 3,81 €; celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu 7.066,85 €, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov; žalobca v tejto súvislosti poznamenáva, že poplatok za poistenie je vyňatý zo zahrnutia do celkových nákladov spotrebiteľa, nakoľko žalovaný nemusel uzavrieť túto doplnkovú službu aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúknutých podmienok (t.j. išlo o doplnkovú, voliteľnú službu, ktorá nebola podmienkou poskytnutia úveru za dohodnutých podmienok, v dôsledku čoho podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. nevstupoval náklad na takúto službu do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom); vzhľadom k uvedenému považuje žalobca za nesporné, že celková čiastka spojená s úverom je v zmluve uvedená v správnej výške, a to s poukazom na ustanovenie bodu 5.3.3. obchodných podmienok A. A., a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, v zmysle ktorého sa postupca a žalovaný dohodli na tom, že posledná splátka bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, teda v prejedávanom prípade sumou 66,88 €; pri výpočte celkových nákladov žalovaného spojených so spotrebiteľským úverom s ohľadom na vyššie uvedené postupca postupoval nasledovne: 1. splátka v sume 4,71 €, 101 (počet splátok) x 69,26 € (mesačná splátka bez poistného) = 6.995,26 € + 1. splátka v sume 4,71 € = 6.999,26 €; 7.066,85 € (celková čiastka spojená s úverom) mínus 6.999,26 € = 66,88 € (výška poslednej splátky); 4,71 € + 6.995,26 € + 66,88 € = 7.066,85 €; na základe vyššie uvedeného žalobca poukazuje na skutočnosť, že v zmluve je podľa jeho názoru správne (v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z.) uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ titulom úveru zaplatiť; z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu vec nesprávne právne posúdil a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam“;

(2) zmluva obsahuje správny údaj o RPMN, ktorý bol vypočítaný podľa vzorca uvedeného v zákone č. 129/2010 Z. z. (príloha č. 2), pričom „nakoľko úver mal žalovaný splácať formou 102 pravidelných mesačných splátok so splatnosťou vždy k 22. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 22.01.2011; výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu 69,26 € a posledná splátka predstavovala sumu 66,88 €“; po uvedení presného výpočtu podľa vzorca uvedeného v zákone č. 129/2010 Z. z. skonštatoval, že „RPMN predstavuje 21,43 %, t.j. hodnota, ktorá bola ako RPMN uvedená v zmluve; žalobca na základe uvedeného zastáva názor, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, nakoľko RPMN bola v zmluve uvedená v správnej výške, preto nemožno súhlasiť s právnym záverom súdu o tom, že sporný úver je bezúročný a bez poplatkov; v danom prípade nemožno spochybníť, že výška RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy, a v zmluve je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom“; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v zmysle vyhovieť žalobe v plnom rozsahu, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.2 Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejedávanom spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.5 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby žalobcu; medzi stranami nebol sporný spotrebiteľský charakter sporu; medzi stranami nebolo sporné ani samotné uzavretie spornej zmluvy o úvere zo dňa 31.12.2010 ani jej obsah; medzi stranami zostalo (ťažiskovo v odvolacom konaní) sporné právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že do celkovej sumy, ktorú je žalovaný ako spotrebiteľ povinný zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z.) je potrebné zahrnúť aj dojednaný poplatok za poistenie úveru v sume 3,81 €; žalobca v tomto smere v podstate namietal, že v prípade poistenia išlo o doplnkovú službu, ktorá nebola podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, preto poplatok za poistenie nebolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov žalovaného ako spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z.) a teda ani do celkovej sumy, ktorú musí žalovaný ako spotrebiteľ zaplatiť (§ 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z.); odvolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie je v tomto smere správne; podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. „celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“; podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. „celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“; podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. „zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“; podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. „poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak (a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611.html>>, (b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa“; pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný nebol povinný uzavrieť poistenie schopnosti splácania úveru, tento záver z vykonaného dokazovania (osobitne zo samotného textu spornej zmluvy o úvere) nevyplýva; podľa časti II (ako samostatnej časti) spornej zmluvy vyjadril žalovaný súhlas s poistením úveru, podľa ktorého „žalovaný má záujem zabezpečiť plnením z tohto poistenia pohľadávku banky a žiada poistenie schopnosti splácať úver podľa rámcovej poistnej zmluvy uzavretej medzi bankou a poisťovňou, pričom s poistením súhlasí podpisom úverovej

zmluvy“ s dohodnutým poistným v sume 3,81 € mesačne; je zrejmé, že cieľom (účelom) poistenia tak podľa obsahu (textu) samotnej zmluvy malo byť zabezpečenie pohľadávky banky (právneho predchodcu žalobcu), čo je však v rozpore s časťou I bodom 1 spornej zmluvy, podľa ktorej sa „bankou nevyžaduje ručenie alebo poistenie“; zo samotného textu spornej zmluvy je zrejmé, že išlo o právny predchodcom žalobcu vopred pripravený formulár, z obsahu zmluvy nevyplýva možnosť žalovaného poistenie odmietnuť; zo samotnej zmluvy nevyplýva, že poistenie žalovaný osobitne prijal, resp. s ním osobitne vyjadril výslovný súhlas, pretože k uzavretiu poistenia došlo samotným podpisom spornej úverovej zmluvy; s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné v prípade pochybností o obsahu spotrebiteľskej zmluvy uplatniť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa; nakoľko zmluva neobsahuje možnosť žalovaného odmietnuť poistenie úveru ani výslovný (nepochybný) súhlas žalovaného s poistením úveru, je potrebné dospieť k záveru, že poistenie bolo podmienkou poskytnutia úveru (bez poistenia nebolo možné uzavrieť spornú zmluvu o úvere); pokiaľ žalobca tvrdil, že v prípade poistenia išlo (len) o doplnkovú službu súvisiacu so spotrebiteľským úverom, bolo jeho povinnosťou toto svoje tvrdenie aj preukázať, pretože ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka); je zrejmé, že so zohľadnením poistného (poplatku za poistenie v sume 3,81 €) by bola celková suma, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť vyššia (7.457,85 €) a preto vyššia by bola aj RPMN (23,33 %); z dôvodu nesprávne uvedenej celkovej sumy, ktorú je žalovaný ako spotrebiteľ povinný zaplatiť (7.066,85 € namiesto správnej 7.457,85 €) a nesprávnej hodnoty RPMN v spornej zmluve, pričom táto nesprávnosť nie je len nepatrná, je potrebné sporný úver aj podľa odvolacieho súdu považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z. z.); nakoľko žalovaný poskytnutý úver (3.450,- €) preplatil (zaplatil sumu 5.663,07 €), súd prvej inštancie správne žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil.

4.6 Pre úplnosť navyše (nad rozsah uplatnených odvolacích dôvodov a argumentácie samotného súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku) odvolací súd udáva, že do celkových nákladov nebol započítaný ani dojednaný poplatok za správu úveru v sume 2,99 € mesačne od uzavretia spornej zmluvy (časť I bod 1 zmluvy), kedy suma, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť by bola ešte vyššia (7.816,65 €) a preto vyššia by bola aj RPMN (25,24 %); poplatok za správu úveru pritom jednoznačne spadá do kategórie „poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe“ podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., preto mal byť tiež zahrnutý do celkovej sumy, ktorú bol žalovaný ako spotrebiteľ povinný zaplatiť, ako aj do výpočtu RPMN.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávanom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov ako aj právne posúdenie veci sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalobcovi nepodarilo spochybníť (body 4.4 a 4.5 odôvodnenia); odvolací súd nezistil ani tvrdené porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože žalobca uvedený odvolací dôvod žiadnym spôsobom skutkovo nekonkretizoval.

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok), ktorý bol vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovaného v spore.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); žalovaný bol však v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.